

המכללה האקדמית נתניה

מדור בחינות 34101

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור: (שם לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה – הנח ליד המפקח על הבחינה חפצך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולם הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעת.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

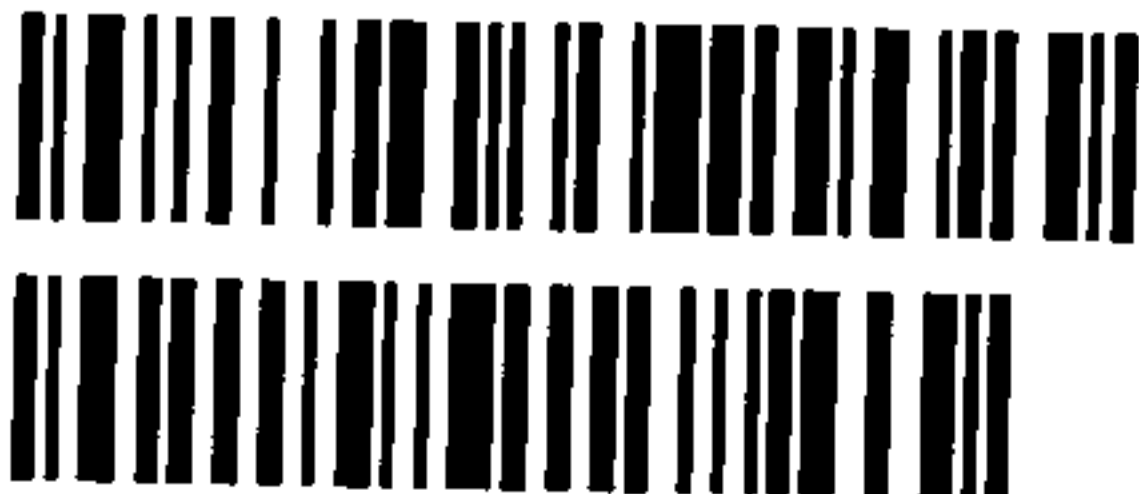
בהצלחה

אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צדי הדף.
יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

מרצה נכבד!
יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.
מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.
תאריך בדיקה _____
חתימת המרצה _____

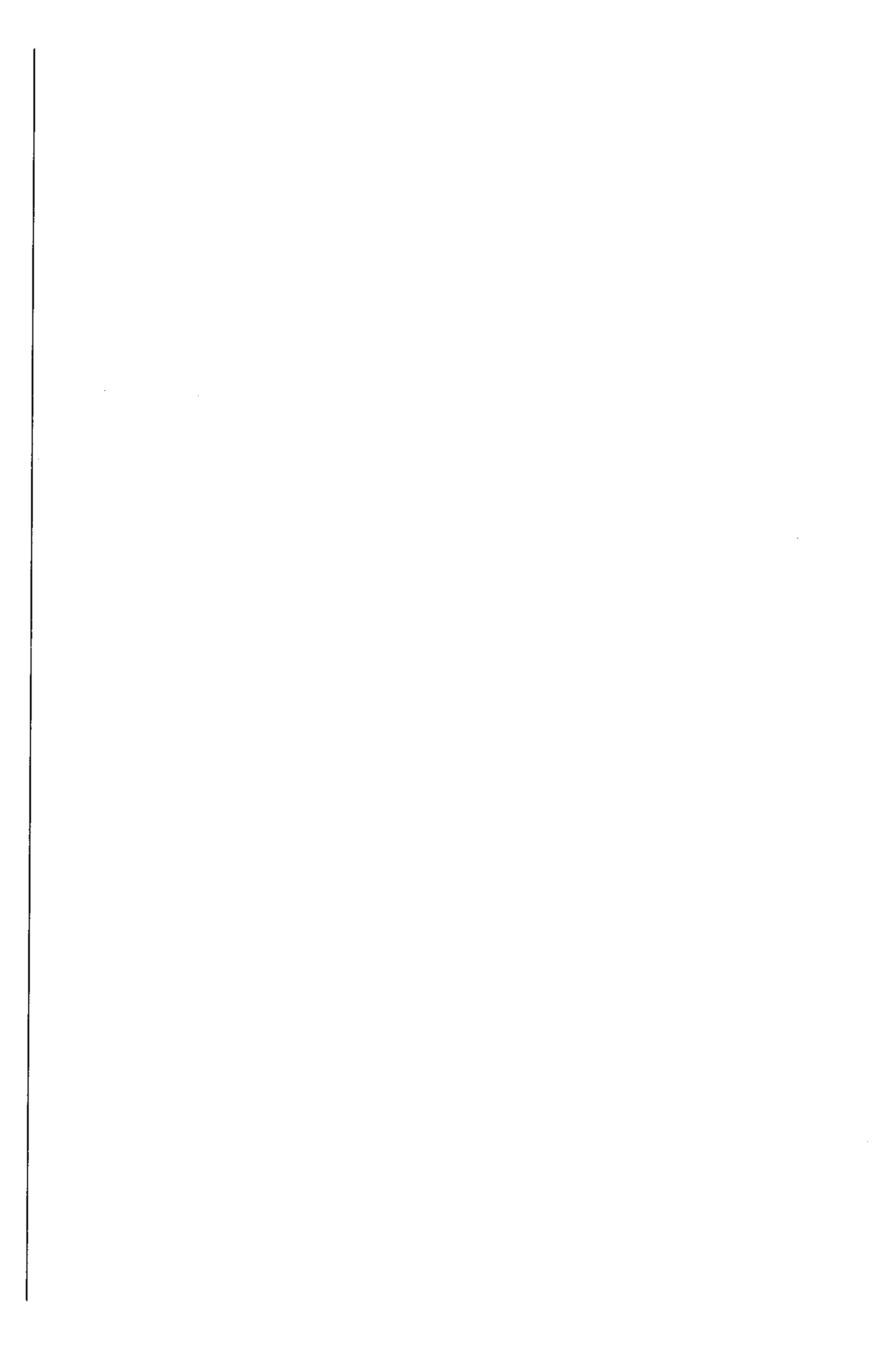
ציון		
מאות	עשרות	אחדות
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐

שנה"ל - תש"ע 10
 סמסטר 2 מועד 10
 ביה"ס משכ"ל מס' הקורס 220-2
 שם המרצה ד"ר אהרן אהרן
 שם הקורס משפטים
 מבחן חלק _____
 תאריך הבחינה 22/6/2011

שם לב! היילויים יחתכו לפני הסריקה. לתי עזרה וחינוך מרחיב

פולחן (ICM): מאחר ומחציק הדישין עגבו לילך ומסחר הוועדה ארבע א חובר פתח ע' השם, יש
 לחוק המלה פולחן. בסוג המזוקט ע' מחציק הדישין כן מציני מסמכתו א גיל (ס' 15) (3) לחו':
 הפסיקה, אולם מסמכתו א גיל ~~גיל~~ נכונה הפני הסמכתו ~~ל~~ הנעשה בחוק העניקתו. במקרה
 זה מנינו למעשה גילת ס' א.א.ו-מיני הליכה. מחוק העניקתו קונצ' מנוה כדור דו יש אלא
 ולמרות אר האפשרות עם כהני - גלוי פונק לעובכאכ ע'ועה יער (נאטיג - ס' 36 - וועג
 בדרו, ולאחר מכן - זיכה' ארטימ' מבלח - ס' 36. כל שבו עקאו צ'כיח אלו, יש מצו
 עו ע'זי הפטה אגיל, אשר יטה לעתא אר העניקת החוקים אלו למעט זה. מחצית מתולת המשול
 המעב' ע' אר כהן העניקת, היו גתע' כהן מעב' לעמן מתול המש' המעב' אלו. האוהוקתו
 מכח חוק, "ע'י' דין" ומנוה זרע' סלאטוניה. זעש' להלכה לעל וע' הדישין - נען ארתוק'אויג
 זמסור דכיו: ראש, ע'י' ס' (2), וע' חומ' היווע' התלה ע' המעל צ'כאו להכיר צ'קטה
 להדישין. נען אמר כי התלה להעניק דישין - שקוא להלכה אלו להעניקו ועל כל שבו אר העניקת
 הדישין נקטב הוועדה מסוימת, אר כלל יש לעקו' זה אי זר' שלת' ע'י' לשון החוק, מוועד
 מסמכתו מע' זרע' לחוג הדיוע' - יע' מכו, ע'י' גיל המתן ואוכיאלוניה, יש חטה להמחש
 זחורה א' היל' הייל'. עקרון חוקים המעל מאביר לעש' ואר מעב' לעלו ז'כרי הסמכויג
 שהועבו לו ספורט עם ס' מתק'. ע'י' ס' B, המעל רעני לעל יע' הדישין במש' זהן זול
 הדישין הפד אר הורחוג החוק. אין מוועד זה' אצ'יה כ'ז' ד'ניעני. ~~הלכה א' הדישין~~
 אמר, אין התייחס' מפורש בחוק למ'אצ'יה זה דקוקט, והמעל צ'ול למע' ולע'ן כי מנינו ז'קונה,
 אלו עקרון חוקים המעל מחייב אר הפיתח לפי היע'זר המסמכת ^{בחוק} היא בס'ו אלו ולכן ככל ש-
 מחציקי הרשון לח' כולו ז'ניאוי לתוק - אין סמכתו אלא יע' רשומ'. במקרה א' התלה הפד בז'זר
 ז'ול הדישין, אין מוועד ז'קנה ג-הול' מתק' ע'י' הממו' של ארכ'עכע'ל, כי הוא אנה נעשה מן
 דין הקיים וכן מכוונ' לע'ז'ר מסויית. כן נען להיוג אר ההתלה ז'ז'ז'ו א'ל' הדישין כחוק מחייב
 במקרה כזה, ככלל מת' אק'ז'ע' מנייע', אין מחוק רש' העניקת, זס' 15, קונצ' די מוע'ת הע'ית'
 הוא צו שקנצ' אר מחייב. ז'ל' אול' קנע' כי אר ההתלה העניקתה היא לע'ר האצ'ות - ע' ברש' -
 יול' הנ' אר'הוקה. יש א' ל'יה ע'ז' הכר'וז והיע'ר הוועדה ממש' (ז'ל' חמ'וו). שהי' זה יען להל' -
 אר הלצה כי המעל ~~ל~~ מע' אר ז'מ' האצ'ון ממחציקי הדישין ז'לו אלו אמ' ת'ן הפד אר
 חומ' רשימת. או נע'ה למחציקי הדישין (הל' - הע'ת'ר) ה'ז'מ'ת' נאמ' אר'ל' אר'גיה ז'ניו.
 י' כ'ון ס'יע' צ'כויג יס'ז'ו אלו (מק'ז'ז', חוכ' הע'סוק, נע'ת' - של'ת' השון) - ז'ל' ז'רתן ורכ'ווי. אין
 נפונ' לכן שאין חומ' שימו' ממש' החוק הלוול' (ז'ל' ינאל'ז'). ע'י' ע'ע'ה מ"י נ' חוסין ז'ע'ע'ל, ישע' -
 כ'ון פ'יע' (כ'ומס'ז') ז'ינאל'ס חומ' (כ'ויג - יס'ז', צ'יון לע'י), והפ'יע' נע'קב ז'אנ' הי'וד וממ'ל'. ע'ז'
 קנצ' ע'ז' כי כ'מ' הל'צ'יון היא ז'כ' ע'ס' שיש לבחון לע'ת'ת' וע' מכל' הי'וד - אר'ז' אר
~~ההת' הסמכתו ~~הע'ת'ר~~ ~~ז'מ'ת'ר~~ ~~הע'ת'ר~~ ~~ז'מ'ת'ר~~ ~~הע'ת'ר~~ ע'י', ע'ז'מ'ת' הפ'יע'ה ומ'וד מסוכ'ת' א' ה'הל'כ'~~

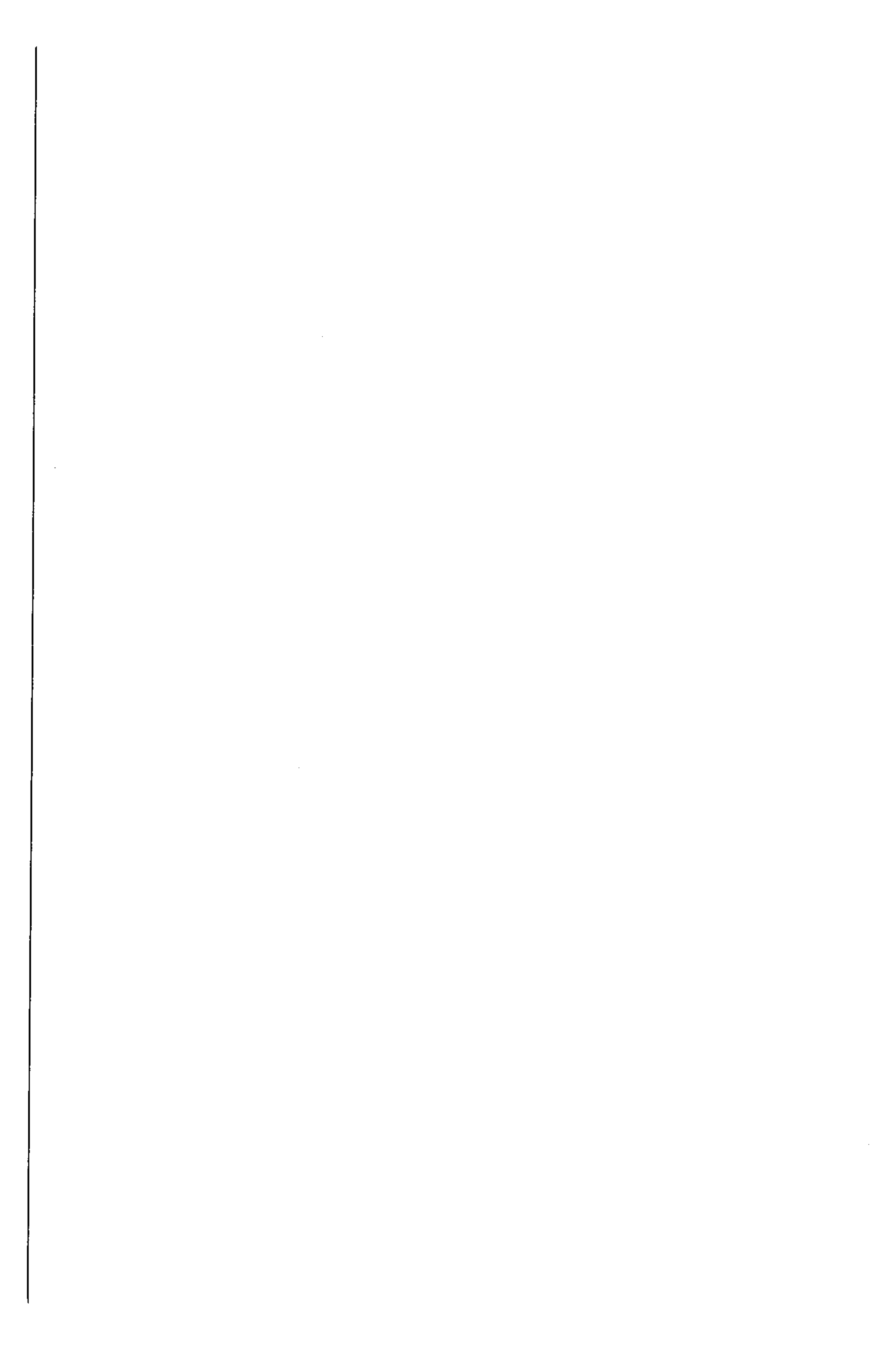

קצת חוגג היוולדו. ~~זכור~~ זכור נעם מיזל א שמשו, שהתקבלה זולתה האוחזת ישר) נקרא, כי
ש אסוף טעמו, למחז, ולקבל התלה המעמק, בהגשם א היטת ועוד... או עזב שכולל
אולוי יושתי כאן. איכז, איכזכור אלה האדם כי שיקול צדק - צדק - העמי את הפד (סוגו תקרה),
צדקה אסוף. כפי שמאז כזר, יש כאן פסידה בצדקה יסוד א העתיד (חובש הסוסוק) ומחז
כזה ההגשם א נעמו אצבעה צדקה איה ארז חזקה ישר (הביזל) ~~ע"ז~~ ^{יוכנל} ~~זכ"ז~~ שז
אעתי צדק, שר החיטן בקצו אר החלה להתפזר את הכיסון, ס הסתק א נעמו כלפיה, אול או
זכור עז כזה הו אנוניקליטי, מהיט לקוח נכו.

⊗ חובש ארזין חוגג השימוע: במקרה זמן, איתר תכש בהגשמה אינו יכול להווג קרקד אלה כי נעמו
לעמרו הצדקה צדקה לשלוח טלגרימי אלה את כזה הארזן אלה. כזה הארזן ידוע השימוע
הן כזה נחובה מהגשם ואז לטיב, יש אלה ארזן כי אסוף "ו".

~~שיקול צדק~~ שיקול צדק: זהות יכולה אלה האדם ה' הפעמי, כי העמל, בקצו יר החלה
לאלו את הישון, סול והסתק א שיקול צדק החלה, שיקרה כה שיקול צדק. במקרה זה אין כז
צדקה להחזיק זק שהשיקול הנצי הסו שיקול צד (לשול מתקד אחוז שינוט צדקה), בא קיומה א
החלה נעם אצב א המועצה. שיטת הקציע א זכר מיסוף א המקרה זמן אלה, כי ~~החלה~~ ^{זכרון}
מיסוף, אחוז השיקול הקואליציות היה לונלי, אך כאן, ובהקשר א אלה הישון לעתיד - הוא נעמו כז.
הוא כזה שיקול קואליציות א שינוט סלל-קו צדקה, צדק ארפיז א קול החלה א
אין או או רשון לעתיד? נכזה כי במקרה זה, יר השיקול הקואליציות הוא כז. ישו אשיקול הצד, א
פסידה צדקה הצדקה הצד - שיקול צדק שינוט אלה אלה הצי להי מצות אחוזין הוא
הוא ליטמי, אול כון זה או המוצ. אחינה יש חשיטת נכזה זהט האוכסוולויזיה, הוסלויזיה,
חוכמה, גיינה וכו, אשר חושי מחזי הפסיד א הצדקה הצדק אלה וולס אין חולק ס מצד
אול און זיקול צד. יאחר כי ארז יש צדקה להוטת כי העמל שיקול צדק, אול כאן העמל
הראויציה הוא חזקה, כי צדקה העמל החכמ א העמל, ההמכר איעק אר השיקול שיקול צדק
החלה ארזת את הישון ~~לפחד~~ ^{לפחד} חוגג ההמקה מולאו סדאוו...). יעבן שיקרה זה עמ
לסוף את החלה העמל כלאו סדקה, או נקל את האדם (א העמל) כי לאור סדקה החלה את
צדקה, החלה העמל אר אינה מצויה בצדקה נעמו רפזיה. זכ"ז צדקה נקל שזנוז אלה
צדקה, וזי זה כלפיה או את אלה (אלא החלה אלה אר הישון. יעבן שיקול אלה את
החלה או כפירה - (ז"ז קולטל).

עני יש ארזי נעמו א החלה נעם אצב, הוא כיסא נכזה הו כחסתן מצוינה, הרי שכלייה התפחה
זו, בקצו זמן, אר העמל, העמל אלה (א העמל) אר החלה ארז (ז"ז הושי)
כאשר צדקה את הצדקה ארזה, עמל אלה יש זכר בקיה רזה (ז"ז אלה נעם). ככל שחזק
יהיה זמן הצדקה זכ"ז, וסויציה העמל נעמו ארז או רכשל צדקה צדקה, הרי שחזק

הפולחן במשפט מתקנה זה הוא בלתי-~~מא~~ הסמקה מנה שורה א סמלית של המשפט לנקוט זמן
 וסמלית שליה אצו שטר הכוונת את סמלית, מתקנה זה, יש אינטקציה לכהנה של כללי הצדק
 לטעמי (כנה האופן); הוספה החשה למחור על סני הנין הקצוות חתיקוק הלוטנטי (שלילי חישוק ד"ר
 החוק אנשיך מן און מחשיק הריטון סוף צניצו לחוק); הפחלתג לוו נעה ע' כוויצ יתנוט טגמכוניג;
 הוסכה החשה לסיג הכשה מחוייג לכהול זמ סמלית גק שימש מן למלכה! כונו, לפי להניז
 צרמון שיתום צריח (שלקתו צרמון סיין); לוו להצלו מנוטם לוונטי (החולג) צגם והית החכיות
 שמתעמט צומה הכותג לחונה וכי'צ); לוו לפול צוי סנינו. או נמטב כיון צניקה צמיש
 הוא נשליט (צ"ל אלוני). השקל היחסי של אצנו מהאורח צניק להיאקה צרמון (צ"ל
 אורון מיוני הפייתן. מתקנה זה, נמחית גלונות הכסו, שפול צהילטי, או נכנה שוכדי
 צתקנה זה זאלו חלקי (צוקלית גלול גייסצ) - או שמתפסיך את החסרות, או שלל.

53
60

הס' ביון בחיוביות ופולחן הס' חסיר צנין כפיים

ציתע אלו מוסתק לזן לטעם שרן א תקופה עקובה. נשימש צקובה עקובה מתקנה זה: ~~ההוא~~
 הכללי נכב על מחשיק המשך ושליו אנשינו לצון ~~שלילי~~ ~~שלילי~~ שסוכלו אול כטעם הוא
 שילן הכללי, השימש צמנטן התקופה העקובה צניע רשלו ילשה יק כל שהוא ננדט לסי הכרעה
 בלענת ההטה בעקרת המועל ע' זול הוין. כסמטג היו אינצינטלטי, ששט, ונעק לזן נאובני
 שותק טעם הוא לזון הכללי זגק העקרי, הכללי. (ס' סד לחוק צניה' - סמטג נכרה). הכללי
 זאלו בלילי הרישון והחכרת לחור חק ראוולטג צאופן ישר לכלויר המגיון א השיטוח.

90 (2) (2) (3)

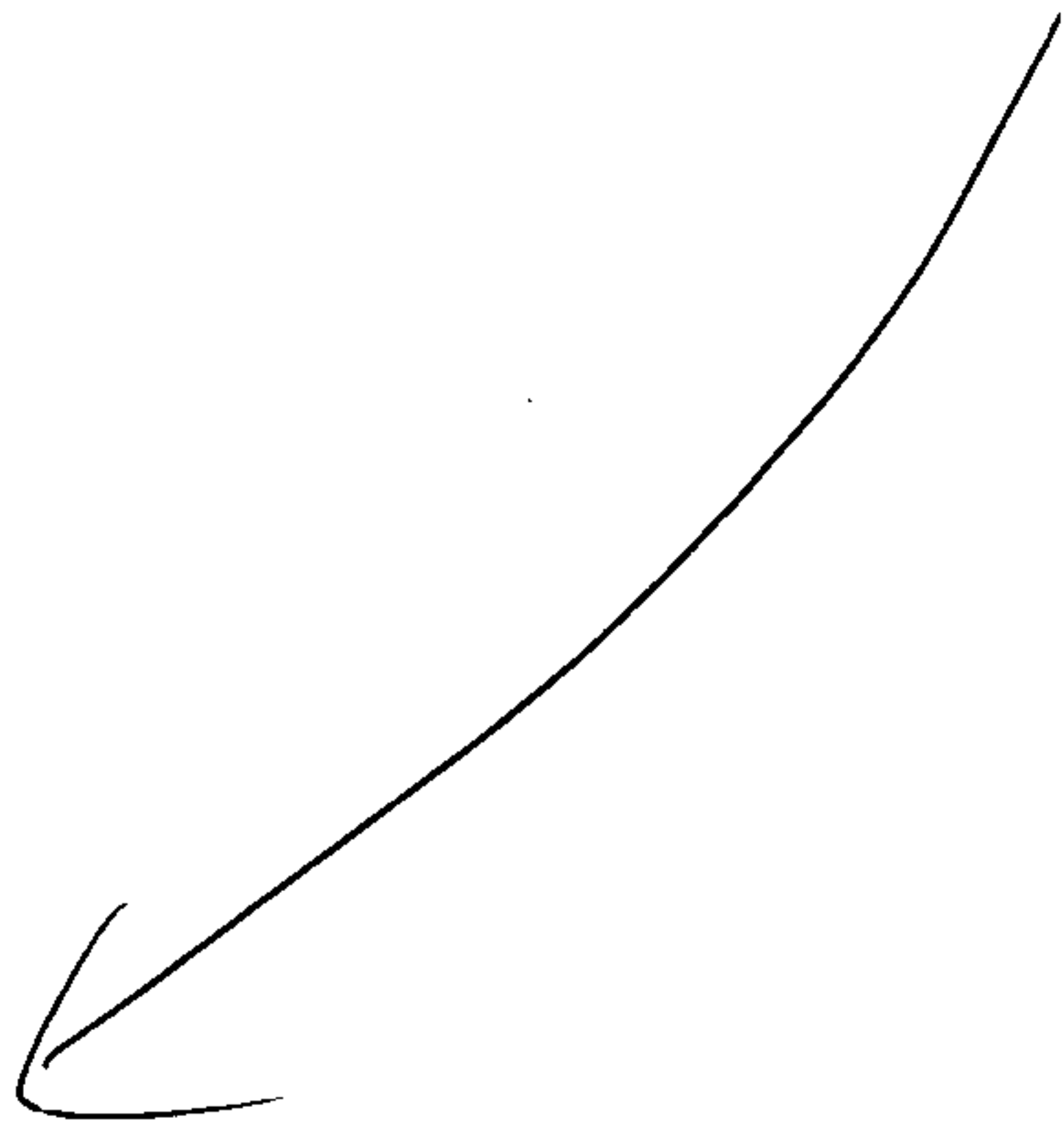
~~החלל~~ הכלל זעמן תקופה עקובה הוא, כ' אה יוכד שמהמשה הוא זאל
 מתקנו (Void) - כסוי ציה'ט להחלו מנוט, נאכברו א זאלט. אלוט צ'טי, אה מצנד צמשה
 שעתק אגיל (Voidable), כל עע לוו ~~שלילי~~ ~~שלילי~~ זאל, הריהו שניר יקוי. בהקשר
 לתקנה צמ, ההבזו הוא זן החלג נכסבר להחלתג זאלג (מפולו סלחיותי). יש צניק חל'ס
 הדול תקנד, כי יש אה נפל צהחלתג החיעולג סיה המצניק את זאלה (צדק א תקופה ישיכה),
 לוו צהכחו אורנו פשו יצניק את אנה גלונת צמסית של תקופה עקובה. אורק צענישה היחל
 כי ההכרעה צסויגה המעולג ~~זכיה~~ זכיה שפול צכיו זאלט, צניצו לנכסצמ, הכי שבסוכווי
 שפסול צוקלית גלול היחסי ~~בל' החסות~~ הוא יצונה, והסניו ס' הוא גופול לפי החונת
 נחובה יתג.

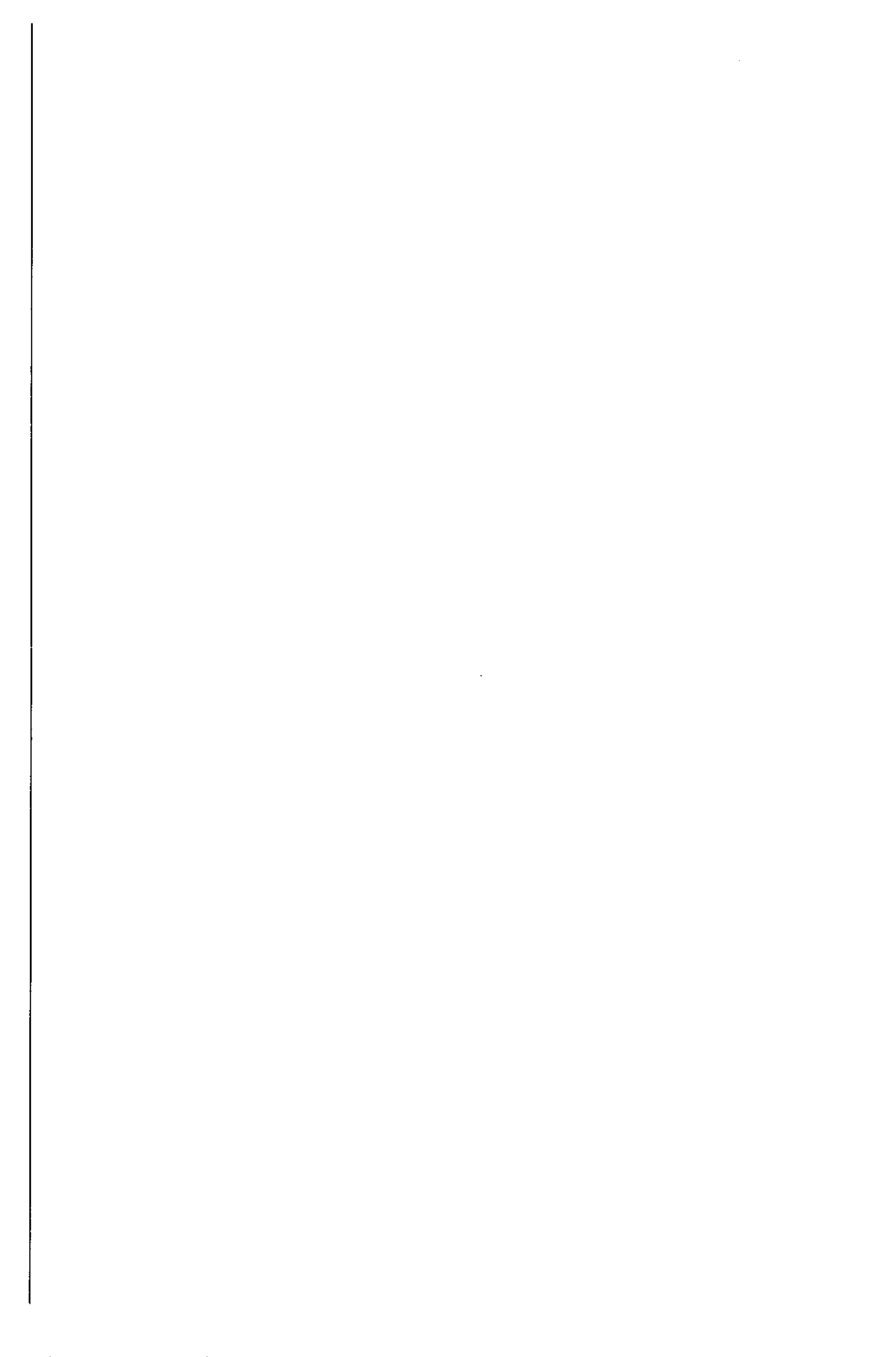
20
22

⊗ תוספת לשאלה 101

לענין עצמאות שקול הנה, זהו גם ודאי וצריך לזכור שיש חילוק, (יש החושב שחוקה זמן ארוך
 להגדיר לשטר משהו המנהל אותו, סוף 34 להו' הממשלה של ארץ הארץ אולי, עס'י
 במקרה מסוימת, כדי יוכלו לומר ~~הממשלה~~ ולהפוך אותה עם שיקול דעת. המטרה;
 שר החינוך הממלתי רצה הממונה על ~~הממשלה~~ (החוק המצטיין), ~~הממשלה~~
 במקרה של ~~הממשלה~~ ~~הממשלה~~; הממשלה נענה לעצמאות; ו-אין כוונה אחרת
 להעביר החוק (אין חשש כן לדעת של ממשלה). במקרה אחר, תפין זכר, חוז
 זכר חוז (מחוקר הממשלה, או שאלה) קובע שחוק זה הן ראוי ומסומן אילו את הממשלה
 של דעה מוסתרת, הוא זו ראוי ומסומן להוראה מהלכה.

~~אנחנו נשאלים~~ ~~למה~~ ~~למשיגה~~ ~~ש~~ ~~מסכו~~ ~~למעט~~ ~~אם~~ ~~אין~~ ~~שיקוי~~ ~~עם~~ ~~למעט~~ ~~המשיגה~~ ~~תוף~~ ~~ממן~~ ~~כז~~ ~~מאז~~ ~~שכונת~~ ~~נולה~~
 ועד שהצורה הנוכחית, אולם יש לזכור כי מטרה לאה זרות, כי כל הרכוש שניתג הוצגה, שונה הנסמך
 כך שגם המלך לקבועו גבול לגבי אנשים או שגוריו באיטלקים ראויו או הנשאל הנסמך.
 זיהוי זה אכן אולם המשיגה, כי כפי שזו הוצגה ותולו ייתכן שזו עמך להשיג את שנתן (לפי אמון)
 זמנה, יש אילונושים אחרים זו עמך לעמך הנסמך הלונושג הצגה. היותו התקין את המנהג
 חוק הצגה - הוא מ-ת-ת-יש להשיג כי כמן כז הנולה ד"ר וסוף ה"ל. ~~המשיגה~~ ~~שנתן~~ ~~יכולה~~ ~~לעמך~~
 לאורה זו הוצג היה צריך למעט כמן כז לפי כן, ולמלך - כמחוק אחר המשיג או עמך בשנתון.
 זמנה זמן הוצג זמן אחרת ה-א-א שהוצגה היו ידעו לו, (לפי תורה כ"י חקק יגד לזמנה את
 הצגה (לפי מחוק). ~~המשיגה~~ ~~שנתן~~ ~~יכולה~~ ~~לעמך~~ ~~המשיגה~~ ~~שנתן~~ ~~יכולה~~ ~~לעמך~~
~~המשיגה~~ ~~שנתן~~ ~~יכולה~~ ~~לעמך~~ ~~המשיגה~~ ~~שנתן~~ ~~יכולה~~ ~~לעמך~~ ~~המשיגה~~ ~~שנתן~~ ~~יכולה~~ ~~לעמך~~
 א צען כמך המשיגה של הוצגה. הונו אינו מקיף סעז לעמך, אלא "סעז של" - למעט (למה ממשיג
 אחר. זו עמך, ללפי קרא קרא, שישו ככה הונו אינו עמך. את עמך הלמה (זהקסד כה - הפנס)
 כמך כמך משיג הוצגה הנכח, את צריכה למעט או כמך משיגה של. משיג - שאלה היו
 את מנונו כמשיגה כלל הוצגה, והצגה אחרים זמך את עמך שזמך קרא הונויש הונויש
 משיג". יש זו עמך את כמך המשיגה, אך יזון שזמך רשיח חלה המשיגה כלל של עמך א צעז
 יתן שיש זו עמך או סושיג הפנס, וכמך שאלה מושג: ככל, או רק ענייני פולמי עמך אחר
 אלו שיש, אלא יש פולמי משיגה של המשיגה, או ענייני זמנוני. אחר למעט המשיגה כי יש לזמנה
משיגה של לפי און להקצ זמנוני... "כמך כי יש כמן או לונושג לענייני שזמנוני, וז
 (הונו המשיגה). לעמך כה, ללפי המ"ו (3) מקצ שיש להפול זמנוני של משיגה מושג את משיג
 האונו המשיגה של הצגה". הפולמי המשיגה יושמה ללפי זמנוני. לפי משיגה כה, את המשיגה
 המשיגה וזמנו המשיגה הצגה זמן הונו המשיגה, יש להפול ילכסוק קן לפי הפנס המשיגה וזמנו
 עמך להפול - א ללפי לפי המשיגה משיגה וזמנוני. עמך כה, אינה עמך עמך עמך
 זמנה כ"א אף המשיגה עמך המשיגה למעט חלו ככה כפה ופולמי המשיגה, ויכך כי למעט
 כמך כמך הן המשיגה. אחר המשיגה כמך כן שהמשיגה שמתקולו כמך הוצגה וזמנוני
 הונו עמך כמשיגה אחרת יכלה לפי כמך המשיגה של "משיגה עמך". כמך המשיגה שנתן
 הוצגה הונו למשיגה את מה שזמנוני עמך, וכפי שמתקולו ללפי זמנוני המשיגה, את האקט המשיגה
 שנתן מושג הצגה כמך כמך וזמן להשיג - א ללפי המשיגה יזמה את המשיגה. אחר המשיגה, כמך
 כן זקק סעז מלופי, לפי עמך או חוקק פנס זמנה או, ויתכן שיש זמן כדי להפול או
 הקושי שזמנה סוף של משיגה עמך (למה זו יפה או לפי עמך המשיגה של כמך המשיגה והלמה
 כי המשיגה המשיגה אינו משיגה למעט, אלא למעט המשיגה).

לאופיו של ענין, ובמחנה ובמחנה יתבאר על כלל השוכות אל אלוהים באלה, האמת שיטען בן בלוקמן.
המחנות שנתנה ע"י המצד לתוך את הכנס, היו למעלה הרבה. אח אופן המעלה האלו שנתנה
תורה שם, יש לזכור את המחנות אלה לזכור. המעלה אינה יכולה לזכור שמות המחנות
בשורה אלה, המעלה מסודרת לזכור המעלה, היו רשומה למעלה, כי יש חוק ספירה שמות
את מעלה הרבה ואת נכונה ס המחנות מעלה למעלה הכמה בלוג. אלה מחנות של הרבה
היו אלה המעלה. אולם, בעלמך נעם לתפירת זמן הקו בדרך בלוג שמחולה או-הוא
נמשך. הפלה משמעותית נתן יום את שונה לזכור שכן זינעו התורה של המשך
הכאן לזכור ולעבד ולעבד נכון היום, ~~כאן בדרך אופן זינעו התורה ואין לזכור~~
יש בהנהגה שזאת יש הנזל זמם אל המדינה לתפירת באופור שנתה, יש לזכור את הוסי מולצק.
המדינה ~~כאן~~ כי יש לה סיפור אכן, הדיקור, ממנה בלוח, משינה, תורה המשל על אדם אוצרות
אולם נותנה כי האלה העקומה של המשנה גביה, כי הפעלה סמכותה נעשה סין ואינה לזכור אל
למשנת שאותן נתון העשר זמנתי: במה נזר אומות! נכונה ס המצד נתון למצד ספרותאורי,
זו סה ישו מעלה אוצרה אורי, או אורכאולוס אל, שזכרתי דעקת, ולמעלה למעלה ולעלה
עלה - זכרתי מעלה ממנו, וכפי שלם יפאץ את על המורה, מעשה או כנס. נצד צכית זה אינו
בלווי. אל וצדק לעיניו של הערב, אורכאולוס, שבה תקצונו. מן הכנס יאווית או סיכו אומה
זכרתי, זו לא תבא החוק ובלא כאל. הולכות זכרתי אל החוק כולו ואף זכרתי את זכרתי
אל המצד, הוסי ס יש למעלה ממנו עקרת. מטרת העלה החוק אינה להענין סופיו.

25
24

